

κι' ἐπιείγουσαν ἀνάγκη μου πρεπόντως ἐκτελέσας
μὲς 'στὸν Σωκράτη τὴν σπλήν μετ' ἄλλων Φιλιππῶν.

Ἀκούσας καὶ τὴν γλωσσικὴν ρητόραν εὐστορίαν
καὶ κάθε Κώστα ρήτορα καταμασῆς τῶν δρόμων,
οὐ μὴν καὶ πᾶσαν σχετικὴν ἰδῶν δικογραφίαν,
θαυμάσας τὴν πρῶτον, κερθεῖς κατὰ τὸν νόμον.

Συγκατανεύω δάνειον νὰ γίνῃ ὅπως ὅπως
προτοῦ μουφλοῦζης κηρυχθῆ ὁ πῆς ευκλείας τόπος,
καὶ τότε, Λόρδο δανεισταί, τοῦ Λό συμπατριώται,
'στὸν Ἑλληνα συναδέλφον τὸν ἀσπασιῶν σας δοτε.

Αὐτὰ ἐκθίτει σήμερον μετὰ μεγάλης βίας
ἕνας πιστὸς ἀκούσιος τῆς Ἀγγλικῆς Προσειτίας,
δοτις μὲ τῶσον σπαργαμῶν τὴν κατανατῆ σας βλίπει
καὶ δάνειον νὰ χάψετε κι' αὐτὸς σας ἐπιτρέπει.

Χαιρетиμοὺς πολλοὺς πολλοὺς 'στὸν Λόρδο τὸν Τρικούπη,
ὅπου μ' αὐτὴν τὴν ἐκθεσιν μὲν ἴνγηκε κουνουπι,
κι' ἀσπάζομαι τὸν Ἐγερτον μετὰ τοῦ Μαρταλάου...
ὁ Λόου, Ἀγγλος τζίντλιμαν, ποὺ πᾶει λέου λέου.

Εἰδήσεις τηλεγραφικαὶ 'στὸν Φασουλῆ τὸν τενεκῆ.

Ζάκυνθος. — Ἐδαβάσαμε καὶ δὴ καὶ τρεῖς φοραὶς
τὴν ἐκθεσὶ τοῦ μίστερ Λό μὲ γίλησις δὴ χαρῆς.
Σὰν βάλασμο παρηγορίας εἰς ἄλλους μας ἰσάνη
κι' ἱλιζομε τοὺς πόνους μας ὀργήτορα νὰ γιάνη.
'Ἀπὸ τὴν ὄρα ποὺ τοῦ Λό τὴν ἐκθεσὶ διαβάσαμε
ἔπαφεν ἴλιγο κι' οἱ σεισμοὶ καὶ κάπως ἠουχάσαμε.

Γιὰ μᾶς κρεββάτ' ἡ κρῆα κι' ὁ οὐρανὸς γιὰ στέγη,
ἀλλ' ὁ Δραγούμης διαρκῶς παρηγορίας μᾶς λέγει,
καὶ τραυματίας καὶ νεκροὺς ἀκόμα βεβαιώνει
πῶς αὐρισὸν ἡ σήμερον τὸ δάνειο τελειώνει,
κι' ἱπικαίεται μάρτυρα κι' αὐτὴν τὴν Θεομήτορα,
ἀλλ' ἔφαγε φρικτὸς σεισμὸς δαίκοις τὸν ρήτορα.

Δραγούμης ἐπισκίπεται μὲ τὸ ἥπλο καπέλο
ἕναν τῶν Γάλλων Ναυαρχο, μὲ καὶ τὸν Σταματίλο.
Καθ' ἕλον τὸ παραλίον γυναικαϊδίον ὀρθῶν,
ἡ βάρκακις πάνε κι' ἔρχονται... μπάμ μπουμ καὶ φασαρίας...
κι' οἱ τοῖχοι ποῦστεκαν ὀρθοὶ γερμῆστηκαν κι' ἐκίνοι
ἀπὸ Φραντζέζων καὶ Ρωμηῶν Ναυαρχῶν μπαταρίας.
Χαρὰ 'στὸν τὸν Δραγούμη μας, ἵπουεῖ τιτοια τύχη
καὶ πῆφου γιὰ χατῆρι τοῦ 'στὴν Ζάκυνθο κι' οἱ τοῖχοι.

'Ἄν συμφορὰς ἐπικλώσαν 'στὴν Ζάκυνθο αἱ μοῖρακι,
ἀλλ' ὁ Δραγούμης Ἀγγελοῦς μᾶς ἦλθε καὶ Σωτήρας,
κι' ἀπὸ τῆς Νάρθας τὴν πηγήν ὀλιγο νίφτι ἴπῆρε
γιὰ νὰ τὸ στείλουν ἴρητορα 'στὸν Κόντε τῆς Κερκίρας,
νάλθη μὲν ὄρ' ἀρχήτορα κι' αὐτὸ τὸ φουριερί
κι' εἰς ἄλλον τὸ Βασιλεῖον νὰ βασιλεύσῃ εἰρήνη.

Δραγούμης πᾶσι κι' ἔρχεται ὡς ἀνεμοδούρα
κι' ἡ Ζάκυνθος ἔχρτασε ψηλοκαπιλαδούρα.
Βουβὸς, ὠρὸς καὶ καταπῆρς τὸ χάλι μας κντφ,
κι' αὐτὸς δὲν ἔξῆρι τί νὰ ἴπῃ καὶ σίρειν τὰ μαλλιά του,
μὲ τίλος πάντων γελαστῆς μᾶς ἀποχαιρετῆ
μὲ τὸ ἥπλο καπέλο του καὶ πᾶσι 'στὴ δουλιὰ του.

Αὐτὴν τὴν ὄραν στρίφεται ἡ νῆσος σὰν σφοντύλι
κι' τίλος ἐκ τῆς κοίτης τῆς ἡ θαλάσσα πετῆ,
ἀρχίζου τὰ γαυγίσματα μικροὶ μεγάλοι σκύλοι
κι' αὐτὸς μὲ τὸ μαντύλι τοῦ μᾶς ἀποχαιρετῆ.
'Ὅρα καλῆ... μᾶς ἴλιγανες μὲ τὰ γλυκά σου λόγια
κι' ὅταν εἰς τὴν πρωτεύουσα θὰ πᾶς μὲ τὸ καλὸ
νὰ ἴπῃ εἰς τὸν Μυλλόρδο μᾶς πῶς εἶναι μὴ τζόγια
καὶ πῶς γιὰ μπλάστρι θάχωμε τὴν ἐκθεσὶ τοῦ Λό.

Ὁ Φασουλῆς ἐξ Ἀθηνῶν 'στὴν νῆσον τῶν Ζακυνθινῶν.

Ταλαίπωροι Ζακυνθιοὶ, ἀνάγκη νὰ χαρῆτε...
ὡς γαγονὸς τὸ δάνειον παρ' ἄλλων θεωρεῖται.
Σεγάσσετε τῆς νῆσου σας τὸν τῶσον κλονισμῶν,
μαντάτ' ἀπὸ τὸν Κόντε μᾶς ἴπῆαν τὸν ἐξόριστον,
ὁ δὲ Μεγαλειότατος πρὸς χέρι τῶν σεισμῶν
τὴν ἐκδρόμην τῆς Ἀλεπούς ἀνίκαλ' ἐπ' ἀρίστον.

Ὁ Παρικλῆς συνέντευξεν ἄλλῃθ νὰ σας ζητήσῃ,
τὸν στίλλω γιὰ φιλόανθρωπο καὶ γαλαντόμο πούρο...
ἄλλους μαζὶ καὶ χωριστὰ καθένα θὰ ῥωτήσῃ
τί σκέπτεσθε γιὰ τοὺς σεισμοὺς καὶ γιὰ τὸν Καλοσογούρο.

Αὐτὰ καὶ σας ἀσπάζομαι, μὲ μὴ ζήτητ' ἱράνους
ἀπ' ὄσους φιλόανθρώπους ζοῖν εἰς τὰς Ἰσπεράτους.

Ἐξάστιχον βασιτικὸν πρὸς φίλτατον βοτανικόν.

Ἡ Ἔβρα τῆς Βοτανικῆς μ' ἀγάπην καὶ μὲ πίστιν
ἰδέχθη ἔχρωτάτων τῆς ἐπιστήμης μύστην,
τὸν προσφιλεῖ Βοτανικόν, τὸν Σπύρο Μηλαράκη,
ποῦ πάντα τῆς Βοτανικῆς τὸν τρώει τὸ μεράκι.
Χαρὰ μεγάλη καὶ τιμὴ κι' εἰς ὄσους τὸν ἠψήσαν
κι' εἰς ὄσους 'στὰ συγγράμματα τοῦ Σπύρου ἐνετροφῆσαν.

Τῶν Χίων Ἀδελφότης κι' εἰς χαίρειν κάθε Χιώτη.

Κι' ἐγὼ τὴν Ἀδελφότητα ὑπερωμῶ τῶν Χίων,
ποῦ συνεστήθη κατ' αὐτὰς ἐξ ἐκλεκτῶν στοιχείων,
ἡ δ' ἀλληλοδοθῆναι σκοπὸς, ἀρχὴ καὶ τίλος,
καὶ πᾶς Τζαννῆς καὶ πᾶς Μπουρλιῆς εὐθὺς ἄς γίνῃ μελοῦ,
ἀλλ' ὅμως κι' ὁ δευδόντρον γυροῦ, ὁ Φασουλῆς ὁ Χιώτης,
'στὴν νέαν Ἀδελφότητα θὰ σπεύσῃ ἐν τοῖς πρώτοις.